

Sygn. akt IV U 169/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski

Protokolant st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

p o s t a n a w i a :

odrzuć odwołanie.

Sygn. akt IV U 169/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ponownie ustalił J. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem do (...), na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że może ubiegać się o rentę z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Od decyzji tej odwołanie złożył J. M., zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę i ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w dniu (...). W uzasadnieniu podnosił, że stan jego zdrowia pogorszył się, traci pamięć i miewa przeciągłe zawroty głowy (k. 5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego odrzucenie, bowiem ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS (k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. M., ur. (...) był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem do (...). W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W toku postępowania przed organem rentowym wnioskodawca został poddany badaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS. Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia (...) stwierdził, że J. M. jest całkowicie niezdolny do pracy nadal do (...) Całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem w drodze z pracy. Kolejnym orzeczeniem z

dnia (...) Lekarz Orzecznik stwierdził, że J. M. jest całkowicie niezdolny do pracy nadal do (...) Całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem w drodze z pracy. U ubezpieczonego istnieje częściowa niezdolność do pracy w związku z wypadkiem w pracy w dniu (...) i istniała na dzień złożenia wniosku. Na podstawie orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS wydał w dniu 19 grudnia 2013r. decyzję o ponownym ustaleniu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem (k. 193 a.r.). Po upływie przepisanej terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika J. M. złożył sprzeciw wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika z (...) i (...), wskazując, że błędnie odczytał orzeczenie. Organ rentowy nie przywrócił wnioskodawcy terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika (k. 197 a.r.).

W toku postępowania rozpoznawczego J. M. złożył do akt sprawy kopie opinii biegłego sądowego wywołanych na potrzeby postępowania w sprawie I C 761/10 toczącej się przez Sądem Okręgowym w S.w sprawie o zachowek na okoliczność istnienia u niego ociężałości umysłowej.

Na rozprawie w dniu(...) ubezpieczony wskazał, że otrzymał dwa orzeczenia lekarza orzecznika i udał się do placówki ZUS z prośbą o wyjaśnienie, pracownik organu rentowego nie pouczył go o prawie do odwołania, nie potrafił czytać tekstów ze zrozumieniem, sprawy urzędowe pomaga mu załatwiać żona.

Przesłuchana w charakterze świadka J. M. (1), żona ubezpieczonego, zeznała, że otrzymali orzeczenia lekarza orzecznika pocztą. Treść orzeczeń różniła się. Pojechali do ZUS dwa dni po otrzymaniu orzeczeń lekarza orzecznika. Pracownik ZUS nie potrafił wyjaśnić im, co mają zrobić. Ostatecznie poradził, aby złożyli odwołanie do Sądu. Od (...) mąż miał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem. Stan zdrowia męża nie poprawia się, a wręcz pogarsza (k. 26v-27).

Pełnomocnik ubezpieczonego domagał się zastosowania art. 477⁹ §2¹ kpc, tj. przekazania sprawy lekarzowi orzecznikowi do ponownego rozpoznania ewentualnie przywrócenia stronie terminu do złożenia sprzeciwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ Kodeksu postępowania cywilnego **sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.** Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Nie złożenie skutecznie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS zamyka drogę do dochodzenia swoich praw przed Sądem. Droga administracyjna musi być wyczerpana w ZUS. Przepisy, na które powołuje się pełnomocnik ubezpieczonego, tj. art. 477⁹ §2¹ kpc są adresowane do organu rentowego, a nie do Sądu. To ZUS, po wydaniu orzeczenia lekarza orzecznika, może nie przekazywać odwołania do Sądu i skierować sprawę do Komisji Lekarskiej, jeżeli wystąpią nowe okoliczności. Natomiast Sąd nie może zastosować tego przepisu. Sąd mógłby uchylić decyzję ZUS tylko w przypadku, gdyby ZUS nie rozpoznał wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu. ZUS wniosek ten rozpoznał negatywnie. W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja wymieniona w art. 477⁹ § 3¹ kpc. W odwołaniu od decyzji wnioskodawca nie wskazał żadnych przyczyn nie wniesienia w terminie sprzeciwu od decyzji lekarza orzecznika. Na podstawie uzasadnienia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, Sąd uznał, że nie zaistniała sytuacja polegająca na nie wniesieniu sprzeciwu z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Dlatego też Sąd nie ma prawnej możliwości rozpatrzenia odwołania.

W tej sytuacji należało na podstawie art. 477⁹§3¹ Kodeksu postępowania cywilnego odrzucić odwołanie.